

NEIROZŠÍŘENĚJŠÍ
NEJLEPŠÍ ČESKÝ
TÝDENÍK NA
ZÁPADĚ

State Historical Society

POKROK ZÁPADU

BEST ADVERTISING
MEDIUM IN THE
GREAT NORTHWEST

VĚNOVANÝ ZÁJMŮM NAŠEHO ČESKÉHO LIDU V AMERICE.

Založen 1871.—R.

41.

Omaha, Neb., ve středu 10. července 1912.

Číslo 51.

MIMO DOMOV

tentokrát jsem se sice dlouho nezdržel, že to ale, kam jsem na týdenním svém výletu zavítal, měl jsem se — už jako z udělání — zase dobře! To víte, na pouti a o sv. dlužaji ani jinak být nemůže! Ovšem na všední dny také nesmím nářikat, neboť pohostinní naši krajané nedovolí, aby našinci se zastesklo. — V sobotu, dne 29. června 1912, měla se odbývat v Abie, Nebr., slavná pouť a tu, abych jistě se tam dostal, musel jsem v pátek odpoledne, den před tím, po N. W. dráze cestu nastoupit. Velice byl jsem potěšen, když jsem shledal, že nejedu sám; jelit do Abie ku svým přátelům na návštěvu též pan Jan Sokol, paní Kmentová se svojí sestrou paní Meyerovou a p. K. Štěnělka a p. Vác. Blatnýmu do Bruno, Neb. Cesta po dráze nebyla právě nejpříjemnější — úžasně vedro a husté mračené prachu, kterýž plným proudem do železničního vozu otevřenými okny vnikal, byly téměř nesnesitelné. Však pomýšlení na brzké shledání se s přáteli a jiné blaživé vzpomínky přece udržovaly nás v dobré dosti náladě. V Abie společenství se rozdělilo se svými přáteli do jejich domovů, kdežto já byl nucen o své ubytování sám se postarat. A tu musím doznat, že v brzkou podávil se mi útulné místočko nalézá. Na cestě městečkem šťastně sešel jsem se s několika dobrými přízvisci, kteříž, správně tušíce, že po cestě za podobných okolností budu asi trochu znaveným, zavědli mne na občerstvení do hostince. Jak ale byl jsem příjemně překvapen, když za nálevnou spatřil jsem známou osobnost. Byl to p. Verner, kterýž s usměvavou tváří ihned pravice na pozdrav mi podával a mne srdečnými slovy vítal. Pan Verner, dobře známý Omaha, před několika měsíci totiž hostince ten vykoupil a, jak jak jsem shledal, těší se velké přízni všech krajanů. Však také plnou měrou uznání toho si zasloužil, neboť vždy pilně k tomu přihlíží, aby hosty pouze těmi nejlepšími nápoji obsloužil. Znameníť přírodních vín, bondových kořalek a imp. lahodných likérů, jakož i jemných doutníků má ve velkém množství na skladě. Kdežto on stará se, aby v hostinci čistota a nejlepší pořádek zavládal, jeho manželka, jsouc dobrou kuchařkou a vzornou hospodyní u Abie, zase vede domácnost. Mají hotel a stále množství strážníků, jest u nich ubytování. Také mně se dostalo toho nejlepšího pohostění, za kteréž manželům Vernerovým srdečně děkuji. — Pan Jan Kugler, bývalý Omaha a nyní v Abie dobře zařízený sedlářský závod vlastně, též si pochvaluje. Petr Tichý, oblíbený kovář, má ve svém oboru stále dosti práce a jediná, co jej trápí, jest, že od úmrtí své manželky postrádá dobré hospodyně, kteráž by jeho domácnost pečovala. Sobotní pout vydala se znamenitě. Velké množství krajanů sjelo se do Abie ze všech stran a všude panovala pravá pouťová nálada. Toho dne byl opět parný den a tak v hostincích, zvláště u p. Verner, nemohli téměř ani postáti s obsluhováním živých. Dopolodne větší na krajanů sdánila se slavně vše v chrámě a teprve po 2. hod. odp. za libých zvuků kapely pana Trojana tři mladší při tanci v potu se bavili. Velice mne potěšilo, když p. V. Vidlák sblíbil, že bude opět zprávu do Pokroku zaslat.

V pondělí 1. července zajel jsem se podívat do Bruno, kdež díky dostalo se mi pohostění v domácnosti p. Vác. Blatného. Také zde sešel jsem se s mnoha známými, mezi nimiž byl též p. J. Proškové, kterýž mne vybídl, abych sobě jejich dobře zařízený pouťovní vůz s sebou vzal. V úterý byl jsem již v Brainard, kdež měl jsem potěšení přivítanou chvilku strávit ve společnosti pp. I. J.

Kavalee, ředitele obilního elevátoru, J. J. Osmery, majitele kulturního místnosti a několika automobilů, jakož i s p. Jos. Kastlem, nyní v Brainard na zaslouženém odpočinku žijícím, náležitě jsem se pobavil. Ve středu zajel jsem do Dwight a odtud k večeru do Bee, Nebr. Městečko Dwight učinilo znamenitý pokrok, neboť po ohni, kterýž mnoho obchodních budov bylo zničeno, několik nových rozsáhlých stavení jest zde zbudováno. Jako vždy dříve, tak i tentokrát byl jsem přivítán panem "otecem", kterýž mimo dohled na mlýn velkou svoji pozornost věnuje vzdělávání své nedaleko od mlýna rozložené řeči. Manželům Dobruským též za ebutný oběd děkuji. Do Bee přijel jsem ve středu večer. Na první pohled bylo zřejmo, že v městečku tom připravují se k velké oslavě 4. července. Zvláště za časných hodin ve čtvrté ráno bylo ze všech stran slyšet klepání kladiv a jiný ruch při okrašlování obchodů a ostatních budov. V Bee držel jsem se pouze do 1:18 hod., kdy vlak odjížděl. Jak zde dlužaj se vydařil, podá jistě p. Blažek neb p. Jos. Knapp, s nimiž zde jsem se sešel. Městečko činí utěšené pokroky. Z Bee jel jsem zpět do Linwood, kde též velký slavný "džulaj" se odbýval. Byla zde velká sjezdka krajanů domácích i přespolních, pro něž pořádil výbor pestrý program přípravil. Ze všeho ovšem nejlépe vyslechnuta byla dobře promyšlená řeč slavnostního řečníka p. J. T. Votavy, nadějněho mladého právníka z Omahy. Také v Linwood bylo náležité veselo. Laskavost p. Hájka, nynížního bankéře v Brainard, Nebr., seznámil jsem se s mnoha krajanými, mezi nimiž byl i pan Jakub Blatný, kterýž z laskavé ochoty pro naše časopisy přijal jednatelství. Za svého pobytu v Linwood dostala se mi příležitost svěžit se též v automobilu a sice bylo to k večeru, když pan Blatný pozval mne na svou farmu k večeři. Shledal jsem, že mladý Anton, syn p. Vác. Blatného z Bruno, Nebr., dovede jak náležitě automobil řídit. Večeře všem nám výtečně chutnala a smažená kuřátka povážlivě z plných mis mizela. Po večeři mladý pan Anton Blatný opět nás do města zavezl a u domu druhého strýce p. Ant. Blatného zastavil. Tam byli jsme s p. Jakubem Blatným pěkně přivítáni a hojně penívní moka, pravými českými koláčmi a rohlíky počastováni. Večer bylo město pěkně osvětleno a zvláště u taneční podlahy celé zástupy lidstva obojího pohlaví byly shromážděny. Každý se bavil, jak jen nejlépe se dalo. Také mně v průvodu p. T. E. Ticháčka, majitele rozsáhlého obchodu zhořím střížním, nebyla dlouhá chvíle. Seznal jsem, že p. Ticháček jest příjemný veselý společník. — V pátek, když u manželů Peltzových chutným obědem jsem byl pohostěn, odebral jsem se na návštěvu, kdež jsem ještě krajanů paní Cory, kteráž tam vlastní restaurant, navštívil. Jak se vyjádřila, daří se paní Cory dobře a jest úplně spokojena. Z Linwood jel jsem do Morse Bluff, kdež šťastnou náhodou sešel jsem se s p. Ant. Novákem, zámožným rolníkem a dávným svým přítelem. Nejvíce mne těšilo, když p. Novák mne pozval, abych s ním jel na jeho farmu, kamž také k večeru jsem přijel. Pan Novák má svou farmu dobře zařízenou a ze všeho jest patrno, že farma hojněho užitku jim přináší. Také zde dostalo se mi srdečné přivítání a pohostění, jak od paní Novákové, tak od všech deer a dvou synů. V sobotu ráno zavezl mne p. Novák konečně do Prague, Nebr. — Praha stále činí utěšené pokroky a, když bude i nadále tak pokračovat, jistě velká budoucnost městečka to nemine. Panu Nedomovi musím poděkovati za několik ho-

din, kteréž mi při průvodu městem věnoval. O Praze dalo by se mnoho psáti, avšak to vše ponechám našemu pilnému zpravodajci, kterýž jistě o všem důležitéjším ve svých dopisech se zmíní. Ve svém přátelství zdálo se mi, že jediné p. Úbl ke mně trochu ochabnul, neboť ani "pravou" svoji ruku na přivítání mi nepodal. Nu, nevádí, až se mu zahojí, nebude mi muset levou podávat! — Co se týče v těchto krajích úrody, jest těžko souditi. Někdo má ovy a pšenice lepší než druhý, celkem však velkou úrodu nedají. Za to ale korny, přijdou-li brzo vydatné deště, budou znamenité a vynahradí ztrátu na drobném obilí. Pastviny počínají též úžasně sehnouti a jsou obavy, že následkem toho dobytek bude muset jinak býti přikrmován. Aby tedy brzo vydatně všude přišlo, hodným našim rolníkům přeje Vác. Přibyl,

Z PRAGUE, NEBRASKA.

Dne 7. července 1912.

Vážený k nám se chystej, brachu, do Prahy, a neváhej!
Město naše svátek stroj dneš po čtyřstoleťm boji, uplynulým jako sen.

Jest tomu právě 25 roků, kdy proflala krajinu naši dráha Burlington a vykázala pole k rozdělení pro město Prahu. Byla to holá prerie, jen tu a tam stál nějaký topol, zasazený rukou Jos. Káspara. A na tomto pustém místě započali jsme svou činnost a práci. Peněžních prostředků měli jsme málo, za to ale odvaha, láska a obětavost byly všech nás osob. Všechněm nám starým utkvěla stará doba ta v milé paměti. Nevynášel se jeden nad druhého, byli jsme všichni chudi. Nezavídeli jsme nikdo nikomu jeho postavení, neb všichni zápasili jsme s mnohými svízely a starostmi. A tak ubíhala léta. Pracovali jsme a nyní sklízíme ovoce své vytrvalé práce.

Dnes Praha jest chloubou naší. Co vše vykonalom během čtyřstoleť! Nad městem na malé výsočině stojí krásná 11-třídní škola, obklopená krásným parkem. Po ulicích prochází se etnace po tvrdých chodníkách chladem krásných sadů a zahrad. Na druhé výšince pne se krásná novodobá vodárna. Za tmavých nocí osvětluje město naše elektrické světlo. Dva kostely a síň ZČB. dodávají pábavu městu a více jiných zařízení moderních zvelebují naše město i okolí.

Proto tedy usnesli jsme se pořádati asi dne 15. a 16. srpna velikou čtyřstoleťm památní slavnost. Ku pozvání našich okolních měst a přátel vyjede australská karavana s hudbou v čele ve mnoha automobilech. Vezmou s sebou tiskárnu a budou rozdávat čerstvé pozvání a programy ku slavnosti. Naše hasiče a četou Moderních Dřevářů v stejnojmenných vyšleme jako čestnou stráž. Průvod svěříme vedení nejstarším míštanu občanu Tom. Šimánkovi, který pojedje ve svém vlastním automobilu. Program průvodu uveřejněn bude v příštím čísle Pokroku Západu.

Dle mého náhledu pojedje průvod asi takto: Vyjedeme směrem východo-poledním, pojedeme městem Malmo, odtamtud pojedeme k okresnímu městu Wahoo, kde očekávají nás budou naši staří občané z Prahy, občané V. Kirchman a H. Fischer, k nimž přidruží se naši čtyři právníci — občané K. Sláma, Plaček a Donato a sblíží nám, že pracovat budou pro velký výlet z Wahoo do Prahy.

Po rozlučení se s Wahooským odjedeme do starobylého města Weston. Tam navštívíme naše příznivce, občany F. Popa, Kovandu, Koudelu, bratry Vajty, Nováky, občana Hakla a jiné dobří přátele, očekávající od nich velikého důstojenství. Na to pak

nikneme delší cestu do Brainard, kde navštívíme veškeré české obchodníky, kteří slíbili nám své účastenství při slavnosti naší. Další cestu podnikne průvod do slavného Brna. Vjezd do Brna bude imponantní. V bráně města zahráje kapela "Moravo, Moravo, Moravičko milá," načež průvod ubírá se bude k staré radnici, by popatřil na devítihlavého draka. Po prohlédnutí staré radnice představí se nám občané V. Blatný, Zeman, bratři Proškové, Kášpar, J. Krátký a jiní. Pak prohlédneme si ještě jiné památky města, zvláště moderní Sokolovnu — a o návštěvu naší matičky Prahy bude postaráno, neb známe naše sousední Brno, a víme předem, že bude jedno z těch prvních. Z Brna po patnácti minutách oetneme se v Abie, malebném to městečku, kde ale panuje čilý národní a obchodní ruch. Navštívíme bratry Svobodů, občana J. Hasíka a ostatní přátele a jsem jist, že nám velkým počtem návštěvu oplátí.

Z Abie zajedeme si do Linwood podívat se na ta místa, kde stávala první pošta a starý mlýn. Vypravují nám první zákopníci, že až 20—30 mil chodili si pěšky pro psaní. Myslím, že i tam nás vřele přivítají, a již napřed vidím usměvavé tváře občanů bankéře Mundila a Dr. Draského, již oba budou ochotni pro nás vše učiniti a nedávno jim učiněnou návštěvu jistě nám oplátí. Neradí se budeme s nimi loučiti, ale musíme, vďyť na nás budou čekat v Morse Bluffs občané a staří známí bratři Hinekové, Račkové, Růžičkové, Ondráčkové a jiné přátelé, kteříž nám všichni přislíbili, a tak jim můžeme dát kredit, že na naši slavnost všichni přijedou. A tu budeme u cíle naší automobilové projížďky. Pak si ještě vyprosíme od občana a přítele Kaplana požehnání a budeme ubírat se k domovu — do matičky Prahy.

— V neděli 7. července odbývala se v evangelickém kostele slavnost Husova s pestrým programem. Účastenství bylo slušné. — Náš krejčí Lampřil nyní pracuje a vzpomíná na zaslé časy. Tatínek.

ZPRÁVY Z RAVENNA, NEB.

— V neděli dne 30. června vyrvala neupřísná smrt ze středu našeho váženího spoluobčana p. Ferdinanda Psoty ve stáří 60 roků, 6 měsíců a 5 dní. Zesnulý rozmohl se před několika dny v Omaze a když přijel domů, zdálo se, že jest mu lépe, ale v krátce raněn byl mrtvicí, jež učinila konec jeho života. Náležel k řádu Demice, č. 14. Z. Č. B. J., v Ord. Nebr., ale pohřeb jeho obstaral a vypravil řád Žižkův Paleát, čis. 25. Z. Č. B. J., v Ravenna, Nebr., v úterý dne 2. července za velké účastenství bratří a sousedů, kteříž měli zesnulého u velké vážnosti. Pohřební obřady vykonali br. Fr. Fiala a br. J. C. Bret dle rituálu Západní Česko-Bratřské Jednoty. Truchlím pozůstalým projevueme němluňch soustrast. — Ferdinand Psota narodil se dne 25. prosince 1852 v Dobrovanech v Čechách. Dne 7. února 1877 vstoupil ve stav manželský s Marií Vysokoušovou. Z manželství jejich vzešlo 15 dětí, z nichž jest dosud 12 na živu, 6 synů, Frank, James, Fred, Louis, Joe a Rudolf, a 6 deer, Bessie, Mary, Anna, Emma, Agnes a Helena. Zároveň zde zůstavl devět vnoučátek. Manželé Psotovi přijeli do Ameriky v roku 1880 a usadili se v Omaze. Po tři léta Psota tělece pracoval a strádal, aby se dodělal něco peněz do začátku, načež se uchýlil na venek. Vydal se na cestu s koňmi, ale velkými povodněmi donucen byl odjetí se skoro celý rok u strýce v Saunders okrese, kdež setrval u Lindsay celých osmáct roků. Odtud se pře-

sdělil do Valley okrese, kdež po byl šest let, načež se odstěhoval do Sherman okrese a usadil se blíže Ravenny, kdež mu bylo dopřáno těšiti se z výsledku své vytrvalé práce něco přes tři roky. — Zesnulý byl vždy povahy veselé a přední snahou jeho bylo, aby dítě svým zaopatřil pozemky, aby neměly začátky takové, jaké bylo jemu prodělati. Cíle toho dosáhl, avšak nedočkal se toho, aby těšiti se mohl ze zaslouženého odpočinku. Budiž mu země lehkou!

— V úterý minulého týdne utkala se naše měšťanská četa s četou rockvilleskou, vítznuou to četou v lize Sherman-Howard Co. Naši hoši ale vytřeli svým soupeřům jak náležitě znak. Když byla hra skončena, docílili naši hoši jedinácti bodů a rockvillští ani jediného. Nadhazovačem naší čety byl krajan Jan Mrkvíčka, který vždy naše hoče vede k vítzství.

— Minulý týden začali naši farmáři většinou se sekáním pšenice a větší část této jest již posečána. Osvy však potřebují již brzkého deště.

— Letos na 4. dlužaje jsme měli u nás prázdnou, ježto jsme ho zde neoslavovali. Většina našich lidí jela do Grand Island a pak dráha Burlington vypravila od nás zvláštní vlak do Broken Bow, západně od našeho města.

— Naše nová kapela hrála na čtvrtého v Broken Bow, kamž jela zvláštním vlakem. Na každé stanici mezi Ravennou a Broken Bow zahráli několik kousků a tak jim cesta dosti rychle utkla. — Domů se navrátili asi o půl druhé hodině ráno a jak jsme došlechli, dařilo se jim tam dosti dobře.

— Na čtvrtého dlužaje ráno tábli čápi přes Ravennu a jeden z nich, byv přetřzen nákladem, zaletl do obydli p. Adolfa Knotka a zanechal tam buclatého klučínu. Gratulujeme!

— Dne 7. července odbývaly svoje měsíční schůze české spolky Z. Č. B. J. a Sokol. Sokolové přijali tři nové členy. Ve schůzi bylo odhlasováno, aby na státní závody, pořádané v Crete, vyslání byli čtyři závodníci a jeden soudce. Závodníci jsou následovní: V. Skoedopole, Košťál, Benesh a Kožel a za soudce byl zvolen písařel těchto řádků. J. C. B.

POLITICKÉ PŘESVĚDČENÍ SE MĚNÍ.

(Píše C. E. Šťastný.)

Pamatuji se ještě velmi dobře na čas — bylo to právě před dvacíti léty — když jsem pracoval při týdenním časopisu v Omaze "The Tocsin". Časopis tento začal žít v druhém ročníku, jelikož federoval zásady strany populistické a obyčejný člověk hleděl na tyto zásady jako na bláznivé a v nejvyšším smyslu slova nepraktické. V generálu Van Wyekovi náš časopis měl dobrou finanční podporu, jelikož on bžel tenkrát na listku populistickém za úřad guvernéra a jeho sekretář občejně jednou za tři nebo čtyři neděle zavítal do naší chudé úřadovny, ale když zavítal, měl personal "Tocsin" výplatu. Náš celý personal sestával pouze z redaktora, jednoho sazeče a mně. Moje povinnost byla sehnat v týdnu dosti peněz na běžné výlohy. A to byla velmi krušná práce, jelikož většina obchodníků měla skutečně strach nám poskytnout pomoc dáním obliček neb předplatného. Mnohý obchodník se předplatil na náš časopis, ale hned podotkl, bychom jej nezasadili do jeho obchodu, jelikož tam by jej mohl někdo spářit a tím by se jeho obchod mohl poškodit. Tak jsme časopis občejně museli zaslat do jeho bytu, a tam jej asi málo kdo uvidl a šel. Bylo třeba lidí tenkrát v Omaze, kteří se ho stranili jako pražlivé ovce. A proč, proč? Protože tento jediný týdeník v O-

maze se opovážil hlásat také bláznovství, jako primární volby, zvolení senátorů lidem, nikoli zákonodárnou, referendum, odvolání soudců a zápočet železniční dávat sračky korporacím neb dávání železničních listků zdarma politikům. — A přece dnes totéž hlásají progresivní časopisy strany demokratické i republikánské. A některé z těchto oprav budou vtčleny do platformy všech politických stran tento rok. — Tak vidá, eo lid považoval za bláznovství před 20 léty, dnes hlásají tací předáci, jako jsou Roosevelt, Cummings, La Follette, Bryan, Clark, Wilson a mnozí jiní. Kdo se z čtenářů dosud pamatuje na senátora Peffera z Kansasu, který tyto zásady hlásal již před 20 lety, který byl tenkrát nazván krenkem s dlouhými vousy z Kansas. A tento krenk leží dnes v nemocnici v Topeka, Kans., a píše dějiny Farmerského Spojení v letech devadesátých. Před krátkým časem bylo mu řečeno, že pouze úřadním jedně nohy by si mohl život trochu prodloužit. A on těch pár měsíců potřebuje na dopování svého těla, tak ten 82-letý kmet si nechal nohu odejmout, věda dobfé, že by v jeho stáří jej to lehece mohlo stát jeho život. Ano, kniha musá být vydána, by dnešní rolník mohl pochopit, jakým způsobem tenkrát západní farmerstvo chybilo, když mělo nejlepší příležitost v dějinách této země šlápnout monopolu na krk. A z těchto chyb se má dnešní farmerstvo poučovat, třeba bývalý senátor Peffer musel obětovat na ukončení své práce svou levou nohu.

Možná, že se najdou i dnes lidé, kteří budou tvrdit, že on byl bláznem tenkrát a jest jím dosud. Ale v pravdě jen pouze tací lidé mohou také oběť přinášet, kteří bojují za pravdu a své přesvědčení. A on byl jeden z těch a již zaslá strana lidu měla ve svém středu mnoho takých členů. Ovšem i kukoale nescházelo v její řadách jako všude jinde. Ale semeno touto bláznivou stranou lidu rozseté vzrostlo dnes v progresivních stranách demokratů i republikánů a eo bylo tenkrát nazváno blouznění, jest dnes uznáno potřebou pro udržení lidové vlády v této zemi.

ZPRÁVY Z MADISON, NEBR. — Následkem panujícího suchého počasí v našem okrese drobné obilí utrpělo mnoho škody a jak se dovídám, na mnohých místech jest docela zničeno, tak že kdyby se dešť, který jest každým dnem očekáván, i dostavil, nic by už nepomohl, neb jest obilí místy tak suché, že jest jen jako sláma. A není také divu, neb teploměr kolísá mezi 98 a 100 stupni a česem i horké větry řáří. Pastviny též velice trpí, neb jsou již tak vyschlé, že dobytek nemá, na čem by se pásł. Vyhlíží to celkem špatně. Loňského roku úroda pochybila a pochybil-li úroda i letos, bude to pro náš okres ztráta nanejvýš citelná. Korna může být ještě zachráněna, jestli se totiž očekávaný dešť v brzkou dostaví. Pak by korna svou úrodou nedostatku částečně odpomohla.

— Čtvrtý července byl v městě našem poněkud oslaven a jak jsem došlechli, i krajané na venku bavili se svěcením národního tohoto svátku. — Anna a Barbora, deery paní Pospíšilové, kteráž od smrti svého manžela bydlí u nejunladší své deery Emmy v Madison okrese, přijely navštívit svou matku. Obě bydlí na farměch u Pierce, Nebr. — Pan Kříka, pozemkový jednotel z Clarkson, Nebr., byl zde minulý týden s panem Moláčkem na prohlídce pozemku a v zájmu koupě tétoho.

— V městě Madison stavl se mnoho obydelních domů a zároveň se pilně pracuje na stavbě městské knihovny. Zpravořaj